

Responsum nr. 5.1-3217 af 23. april 1998

Rådet for Dansk Forsikring og Pension er af en advokat blevet anmodet om at oplyse, hvorvidt en dødsulykke kan anses for omfattet af en erhvervsansvarsforsikring.

I forbindelse med reparation af en lastbil skulle der bruges antifrostvæske til smøring. Lastbilen stod på gårdpladsen hos forsikringstageren, som i henhold til erhvervsansvarsforsikringspolicen drev reparations- og transportvirksomhed.

Der opstod diskussion mellem indehaveren af værkstedet og en ansat om, hvorvidt antifrostvæsken i den 1/3 fyldte dunk kunne brænde. Af dunkens etikette fremgik, at væsken var meget brandfarlig og letantændelig, men efter de afgivne forklaringer tjekkede ingen dunkens etikette.

Indehaveren tændte sin lighter, hvorved dampene omkring dunken antændtes. Herved opstod en kraftig stikflamme, hvorefter den ansatte tabte dunken, og der sprøjtedes brændende antifrostvæske ud i smørehallen. Væsken ramte bl.a. en chauffør, som var ansat i virksomheden. Han afgik senere ved døden som følge af sine brandsår.

Til politirapporten og under den efterfølgende straffesag blev der afgivet forskellige og skiftende forklaring om, hvordan og hvorfor indehaveren tændte sin lighter. Der var således ikke enighed om afstanden fra lighteren til dunkens munding, ligesom der var uenighed om, hvorvidt han tændte lighteren for at sætte ild til antifrostvæsken eller for at tænde en cigaret. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke var rygeforbud i smørehallen.

Efter dødsulykken blev der rejst straffesag mod indehaveren og den ansatte for overtrædelse af straffelovens § 252 "for ved grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde at have forvoldt nærliggende fare for andres liv eller førlighed".

Ved dom af 14. januar 1997 blev begge frifundet med følgende præmisser:

"Efter bevisførelsen findes det ikke tilstrækkelig godtgjort, at det har stået de tiltalte klart, eller at de med høj grad af sandsynlighed kunne forudse, at der ville opstå en voldsom flammekasteragtig eksplosionsbrand ved at tænde en lighter ud for dunkens munding som forklaret af det ene vidne.

De tiltalte vil på grund af manglende forsæt til at farefremkaldelsen derfor være at frifinde."

I de for erhvervsansvarsforsikringen gældende betingelser hed det bl.a. i pkt. 2.1 :

"Forsikringen dækker sikredes erstatningsansvar for skade tilføjet personer eller ting under udøvelsen af den i policen nævnte virksomhed..."

Af betingelsernes pkt. 7.1 fremgik, at forsikringen ikke dækkede: "Skade forvoldt af sikrede med forsæt eller under selvforskyldt beruselse."

Endelig fremgik det af pkt. 7.4, at forsikringen ikke dækkede: "Skade på ting, når skaden skyldes sikredes groft utilbørlige tilsidesættelse af elementære sikkerhedsforanstaltninger."

Rådet for Dansk Forsikring og Pension skal oplyse følgende:

En skade anerkendes som en arbejdsskade i henhold til arbejdsskadeforsikringsloven, såfremt der er tale om et ulykkestilfælde, der skyldes skadelidtes arbejde eller de forhold, hvorunder dette foregår. En hændelig skade vil således kunne anses for en arbejdsskade, forudsat skaden indtræffer som et led i arbejdet.

Om den skadelidte tillige kan rejse krav mod arbejdsgiverens ansvarsforsikring beror på en selvstændig vurdering af, om der er det fornødne ansvarsgrundlag.

Efter rådets opfattelse er der ved de foretagne handlinger handlet culpøst, idet det ved dommen i straffesagen er lagt til grund, at lighteren blev tændt ud for dunkens åbning. Rådet er endvidere af den opfattelse, at arbejdsgiveren hæfter for den ansattes handling, da handlingen foretages i tilknytning til hvervets udførelse. Det bemærkes, at det må anses for et led i arbejdet, at dunken hentes, idet indholdet skal anvendes ved arbejdet. Det ligger derimod uden for den direkte erhvervsudøvelse at tænde lighteren, men på baggrund af domspraksis er det rådets opfattelse, at antændelsen er sket i så nær tilknytning til den direkte erhvervsudøvelse, at arbejdsgiveren er ansvarlig, og at den direkte skade derfor er omfattet af erhvervsansvarsforsikringen.